

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Michaelis Ritii Neapolitani De regibus Francor[um] lib. III

Riccio, Michele

Basiliae, 1517

Michaelis ritii neapolitani, de regibvs siciliae, liber secvndvs

[urn:nbn:de:bsz:31-270905](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270905)

cipes Henricum in patris locum suffecerant. Henrico Constantia nupsit Guilielmi secundi soror ex Parthenone sur-
rim deducta, permittuq; Pontificis reserata, cum rite capti-
iurasset in uerba religionis. Excepit etiam Clemens ut Hen-
ricus a Tancredo regnum suo sumptu reciperet, censumque
ecclesiæq; quotannis stipendium solueret.

LIBRI PRIMI FINIS.

MICHAELIS RI-

THI NEAPOLITANI, DE REGIBVS SI-
CILIAE, LIBER SECVNDVS.

ENRICVM Constantiãq; Neapolim ob-
sidentes, ingens coorta pestis exercitum de-
ducere coegit, ac in Alemanniam reuerti, ue-
rum nõ ita multo post Tancredo Rogerio
q; eius filio, apud Siciliã uita functis, in Ita-
liam redierunt, cum Federico filio, quẽ Cõ-
stantia præter omnium spem grandior ætate pepererat,
paruoq; negotio Regno Neapolis, insulæque Sicilia potiti
sunt. Autore Celestino tertio Pontifice, classe lectissimis qui
busq; militibus, omi q; bello apparatu instructam duce Sa-
xonix, & Archiepiscopo Maguntino præfectis in Asiã mi-
sit. Et iam uita functo Celestino patrum suffragijs Innocen-
tius in fastigium Pont. euectus est, is e Britãnia Simonẽ de
Monteforti

Federic^o.Saxonix
dux
Magunti
n^o Archie-
piscopus.

Monteforti uirum rerum gestarum gloria clarissimum, per litteras & certos homines euocatum cū mediocri Gallorum manu, subsequi Henrici classem iussit, sed utrūq; fortuna de seruit, nec in Asia quicq; memoria dignum gesserunt. Interea apud Messanam ab humanis exempto Henrico, Federicus impuberi adhuc atate successit in regno, tutore Philippo patruo, quem moriens Henricus imperatorem testamento instituerat. Ad hunc nuncium archiepiscopus Maguntinus, & Dux Saxoniae rebus in Asia nondum confectis euestigio redierunt, indignum rati Philippum Germanis imperare ex Henrici tabulis, itaque nonnulli Germani principes Othonem Saxoniae ducis fratrē, eius qui nuper ex Asia redierat, imperatorem declarant, alij Philippo student. Federicus adhuc impubes ab Othone non paucis affectus incommodis est. Otho namq; cum coronatus esset ab Innocētio tertio, quæ iuris erant ecclesiae non ueritus est atrectare, multaq; regni Siciliae partim gratia, partim ui sibi uendicauit oppida, nec inde poscente Pontifice praesidia deducere uoluit. Hinc Innocentius eos qui deficerent ab Othonis imperio solutos omni noxa, neq; sacramento teneri iudicauit. Ea res aliquos impulit, ut ab eius fide desciscerent. Ipsi Germani principes ad quos imperatorem spectat eligere, suastu Philippi Francorum regis Adeodati, Federicū de quo nunc agimus Romanorum Regem declarauerunt. Is annum uigesimalum tūc inibat, & suspectum habebat Othonē ne superpetias Angliæ regi ferret auunculo suo contra se. propterea pro sua uirili parte studebat eius opes infringere, sed cum Pont. imperij nollet insignia Romæ sibi tradere, profectus in Alamanniā Philippus apud Maguntiam ab eius urbis

Archiepiscopo

Otho
dux Sa-
xoniae.

Federic⁹
Cæsar II.

Archiepiscopo diadema accepit, inijtque foedus in oppido Vallis coloris iuxta Mosam fluuium cum Ludouico huius nominis septimo, qui Philippo patri successerat, in quē bellum gerens Otho prope Tornacum ingenti praelio uictus, ex animi mœrore in morbum lapsus, paucis exinde diebus obiit, ecclesiaeq; Romanae Fundos oppidum, quaeq; Fundis attributa sunt, ex testamento reliquit. Othone mortuo Federic⁹ ab Honorio tertio facile impetrauit, ut insignibus imperij Romae decoraretur. Vxorem praeterea duxit filiam Ioannis de Bregna nouissimi Hierosolymorum regis, ex Iole priore coniuge, per quam ius Hierosolymitani regni cedente socero cōsequutus est. Ex quo Federicus & qui deinceps, in regno Siciliae successerunt, Hierusalem Reges appellati sunt. ex his Puellae connubio Federicus Henricum sustulit & Conradum, cum prius ex Pellice duos haberet, Alterum Henricum, quem Sabiniae regem constituit, alterum Manfredum. Cuiq; propter improbos eius in ecclesiam conatus decreto Pont. abstentus, hostisq; iudicatus esset imperio timens, Henricum, quem ex iusto matrimonio genuerat, annum uix agentem decimum Regem Germanis imposuit. Exacerbauit eius factum pax data Soltano, legatis ultro citroq; missis, unde Gregorius nonus Honorij decretum confirmauit, & Federicum iure diris execratum cēsuit, cum praesertim recusaret expeditionem pro recuperanda terra sacra suscipere, sicut ex uoto tenebatur, in Asiamq; simulata profectione per eius satrapas agri Piceni fines adortus esset, in tellecta fraude, Pontifex Ioannem Federici socerum, quem Roman diola praefecerat, euocauit, habitoq; delectu contra Otisque tumultuarie copijs ecclesiastici iuris omnia recepit,

m partemq;

Philipp⁹
ab Archi
episcopo
Magunt.
coronat⁹

Federic⁹
secūdus.

Reges
Hierusa
lem.

Abstētus
id est, ex
cōmuni
catus. Cy
prianicū
uerbū est

MICHAELIS RITII NEAPOLITANI

partemq; regni Capua tenus in ditionē suam redegit. Ob
eamq; rem Federicus ex Asia reuersus equitum magistrum
Prutanorum Messanæq; Archiepiscopū legatos ad pontifi
cem misit, ut ab eo ueniam supplices impetrarēt, oblatas a
Pontifice conditiones accepit, ut imperio recepto Rex Ale
manniæ Siciliæq; tantum diceretur, & quicquid amisisset ex
regno Neapolitano nouo quodam iure possideret, acceptū
q; Pontificum collegio referret, auri præterea centum uigin
ti milia persolueret unciarum, quot in eius belli impensas
Pontifex erogauerat. In ea tamen fide non diu perstitit. In
Alemāniam nanq; profectus, ubi prope diem redijt in Ita
liam, urbem Vincentiam subito oppressam diripuit incen
ditq; Henricum quoq; filium, quem relegauerat in Apuliā
quod ab eo defecisset, publicitus in carcerem detrusum ne
cari curauit, multaq; ausus in Gregorium Pontificem parū
reuerenter & impie, patrum decreto in die cœnæ domini
abstentus, & diris ex formula deuotus est, ipsiq; eius stipen
diarij socij sacramento soluti si quid in eum moliri uellent.
Eo nuncio Federicus accepto, quom diem dominicæ resurre
ctionis apud Patauium festo transigeret, animi mœrore dis
simulato statim ueluti furore percitus in Venetos agmē ra
puit, quos audiebat cum Pontifice fœdus inijsse contra se.
Sed inde nulla memorabili re gesta, mouit in Etruriam, re
ceptusque Pisis, execrandis Guelforum, Gibellinorumq; fa
ctionibus initium dedit. Singulas enim ciuitates, oppidaq;
circumiens, animos hominum pertentabat, & quos sui stu
diosos inueniebat, hos Gibellinos, quos aduersarum par
tium Pontificisq; Guelfos appellauit, utrunque Barbarum
Germanicumq; nomē est, & primū Pistorij (ut rumor est)
auditum

Guelfi &
Gibellini.

audium. Copias in urbem duxit fiducia ciuium, quorū magna pars a Pontifice dissidebat. ex quo Pontifex in subsidium non parum multos ex his qui crucis insignia gestabant euocauit, horum si quos in potestatem Federicus redigebat omnibus in eos exemplis fauiebat. Ea spe destitutus in Campaniam secessit, & inde Sannium profectus Beneuento non aperto Marte, sed dolo potitur, urbem diripuit ac inflamauit, sed in euentus belli, sibi receptaculum, mœnibus munitam relinquit. Expeditione contra Picenos admodum non successa, omnem iram effudit in sacerdotes & omnes initiatos eius regni. Siciliae templa spoliauit, & ea maxime quae curationis erant Hierosolymitanorum militum, Cassinensisque Cenobij, euocatos insuper ex Africa Pœnos & nostrae religionis hostes, in summo apud se habuit honore, magistratusque per Italiam Siciliamque gerere uoluit amplissimos, urbemque Luceriam habitandam dedit, eiectione populariter Christianis. Exemptoque Gregorio Caelestinus quartus in eius locum subiit, initumque Pontificatum non amplius quam duos & uiginti dies obtinuit, exindeque anno uno, mensibusque nouem, interpontificium fuit, & Apostolica sedes uacauit, donec adnitente Balduino Constantinopolis imperatore, Raymundoque comite Tolosano, Sinibaldus eligitur, ex gente Flisca Ligur, Innocentius deinde quartus appellatus. Is cum pacis aequas a Federico condiciones impetrare non posset, nocte urbe excessit, magnisque itineribus ad Centum cellas & inde Genuam profectus, aduerso tandem Rhodano Lugdunum peruenit, ibique coacto concilio Federicum damnauit, Electoribusque Germaniae quos appellat, potestatem fecit, ut alium Romanorum regem crearent.

Interpontificium.

m 2 Vnde

Vnde Federicus Guelfam factionem bello persequutus, ipse quoq; grauiter ab eis agitatus est, excessitq; anno trigesimo secūdo, ex quo declaratus est imperator, in genere mortis autores abierūt diuersi. Nam quidam Panormi morbo solutum scribunt, alij apud Ferenzolam quod oppidum est Apuliæ a Manfredo eius notho filio elisis faucibus interemptum malunt, cum ab ægritudine iam conualesceret.

Cōradus Habenas imperij suscepit ex eo natus & Iole Ioannis filia regis Hierosolymorum, Conradus, in cuius absentia Manfredus occupare regnum studuit, per causam quod in locū fratris magistratum gereret, eiusq; personam precario sustineret. imperata facere Neapolitani negabant. inde Manfredus in eos bellū sumpsit. Interea Conradus ex Alemania reuersus, oratione Māfredi captus, Neapolitanos apud se maiestatis reos agit, quod Manfredo portas clausissent. eiusdem criminis affines habuit & Campanos, quod una cum Neapolitanis in Manfredum consensissent, obsessam Neapolim fame domuit. octauoque mense ad deditionem compulsus, muros, nonnullasq; publicas & priuatas ædes solo æquauit. eadem Capuæ poena illata. Cūq; potitus esset omni Sicilia, altero post eius aduentum in Italiam anno, diem clausit, nō absq; suspitione dati ueneni ab eius medicis, a Manfredo pecunia corruptis. Instituit ex asse hæredem Henrici fratris sui filium Cōradinum, eius quem Federicus in carcerem coniectum necauit, ut demōstrauimus, eiq; nominatim tutores ex Germania dedit, qui Siciliae res impubere Conradino moderarentur. Eius testamenti tabulas a Māfredo suppressas aiūt, e medio clam sublatis testibus, & ijs qui scribendis interfuerunt, nihilominus ad Conradini fidem

Cōradinus.

dem populos hortatus est. Innocētius interea quartus, qui nouennio iam Lugduni fuerat, in Italiā redijt, & Perusij se continebat. Audita Conradini morte cōtractis tumultuarie copijs, quibus Neapolitanos quosdam præfecit equites, Neapolim uenit. ibiq; & a Manfredo Tarenti principe, cæterisq; regni proceribus, fere omnibus, honorifice exceptus, ac salutatus est. Interiectisq; paucis diebus obiit, anno salutaris ducentesimo quinquagesimo quarto supra millesimum mēse Ianuarij, illatusq; est in templū Neapolis cathedrale. Manfredus autem cum primū Pontificem morbo sensit implicitum, Tarentum secessit, & inde Luceriam quam Federicus Aphris habitandam dederat, hos Manfredus immisit in Pontificis copias, quæ Fogiæ nihil hostile suspicātes hibernabant. itaq; a Pœnis omnibus spoliati sarcinis, maiori ex parte cæsi sunt. ipse Manfredus omnia regni loca, quæ Conradini tutorum nomine tenebantur, accepit in potestatem, præsidijsq; firmauit. Alexander itaq; quartus Innocētij successor Neapoli excessit Ananiam, ibiq; Manfredum diris execrationibus in publica contione deuouit, ac Octavianū quendam sedis Apostolicæ nomine legatum, Neapoli reliquit ad impetus Manfredi continendos. Is quia mœnibus sese continebat, ideo pauciores imparatioresq; copias habebat, & opera Manfredi atrati quidā ex Germania nuntij uenerant, qui flentes affirmarent ab humanis exemptum Conradinum. Manfredus simulato mœrore, quo mendacio fidē faceret, exequias, ut mortuo Conradino celebrauit, appellariq; continuo rex edicto iussit, omnēq; regiam gazam, quam olim Pauormi seruabatur ex arario transferri ad se uoluit, cuius ui plerosq; copiarum ductores ecclesiæ sibi iunxit,

m 3 auxiliaq;

Manfredus.

MICHAELIS RITII NEAPOLITANI

auxiliaque misit extorribus Florētinis, & Gibellinis Senen-
 sibus, ijꝑꝑ Guelfos apud amnis Arabiaꝑ pontē, cōmisso præ-
 lio fusos in fugam uerterūt, Ob eamqꝑ rem fugatis aduerfa-
 rum partium ciuibus Florentia Manfredi militibus occupa-
 ta est, om̄isqꝑ fere Etruria Manfredo paruit, ipsos quoqꝑ Pi-
 centes imperata facere Manfredus compulit, & si Pontifex
 Vrbanus quartus Alexādri successor, euocatis ex Gallia mi-
 litibus ex eo genere qui crucis insigne gestant, ad cōprimen-
 dos illius conatus obnixe studeret, irritis tamen omnibus
 auxilijs & Altiſiodorensis episcopi, Robertiqꝑ filij comitis
 Flandriæ, & Ricardi comitis Vindomensis, ad Carolū con-
 fugere coactus est, Ludouici Francorum regis eius nominis
 Octaui qui mortuus in cælum relatus est, fratrem, qui comes
 Andegauensium, prouinciæqꝑ Narbonensis erat. Eiqꝑ utrius-
 qꝑ regni Siciliaꝑ concessio iure mandat, ut incubatorem Man-
 fredum ui deturbet, expeditionē parante Carolo de medio
 sublatus Vrbanus uacuum Clementi sedem reliquit, ei qui
 quartus est cognominatus, quem rumor est e Gallia sub ha-
 bitu religiosi mendicantis in Italiam uenisse. Huius Pontifi-
 catu Carolus e Massilia cum triginta triremiū classe soluens
 ingressus ostium Tiberis cum Beatrice coniuge Romam ue-
 nit, auriqꝑ nummū annuis sexaginta milibus Romanæ pa-
 ctis ecclesiæ Siciliaꝑ reges appellati, Carolus & uxor apud
 Lateranum a Pontifice coronati sunt, terrestribusqꝑ copijs
 regni fines ingressi, statim Manfredum oppido sancti Ger-
 mani, locisqꝑ finitimis adusqꝑ Beneuentum cedere compule-
 runt, ubi commissio prælio tantis animis utrinque pugnaue-
 runt, ut ipse Manfredus in acie occubuerit.

LIBRI SECVNDI FINIS.